

S'esmunyen els peixos grossos

Arran de l'assassinat del pre-candidat Carlos Galán, s'ha desfermat una ofensiva policial sense precedents per a posar fi als anomenats càrtels. No obstant, però, els milers de detinguts, els 'capos' continuen en estatge desconegut.

Antoni Castel

El president colombià, el liberal Virgilio Barco, ha endegat una ofensiva sense precedents contra els poderosos narcotraficants, agrupats en torn dels coneguts càrtel de Medellín, càrtel de Cali i càrtel de Barranquilla. Barco, un dels presidents més mediocres i menys valents de la història recent de Colòmbia, digué que estava decidit a acabar amb un narcotràfic que s'ha infiltrat en totes les estructures de l'estat. La raó d'aquesta inusual fermeza fou l'assassinat del senador i pre-candidat liberal a les presidencials de 1990, Luis Carlos Galán, mort per uns pistolers a sou dels narcotraficants el passat dia 18 davant de 15.000 persones que assistien a un acte polític.

Sembla, però, que l'ofensiva vol acontentar més els Estats Units que perseguir els caps del narcotràfic com Pablo Escobar i Jorge Ochoa, tots del càrtel de Medellín. De moment, l'operació ha afectat narcotraficants de segona fila, sense cap interès per a Washington, amb l'excepció d'Eduardo Martínez Rojo, tresorer del càrtel de Medellín. Molts colombians recorden aquests dies, quan Barco parla de «guerra» contra els traficants de droga, que això mateix digué l'anterior president, el conservador Belisario Betancur, quan fou assassinat el seu ministre de Justícia, Rodrigo Lara Bonilla, al mig del carrer per un grup de pistolers dels narcotraficants. Aquella ofensiva de Betancur durà solament uns dies, sense que s'arribés a detenir cap home important del càrtel de Medellín, pràcticament com ara. □



MÉS DE 560 KM, PER LA LLIBERTAT

L'independentisme creix al Bàltic

L'anhel d'independència de les tres repúbliques bàltiques s'ha manifestat els darrers dies amb una força inusitada, anhel que potser va més enllà del que està disposat a donar Moscou.

V. Partal

Un milió de bàltics van fer una cadena humana dimecres passat re-



La independència és ja un crit unànim.

lligant Talin, Riga i Vilnius (560 km de distància) per a protestar contra el pacte entre l'Alemanya nazi i la Rússia soviètica que sancionà l'entrada de Lituània, Letònia i Estònia en l'URSS. La manifestació començà sota la torre de Pik Hermann, a Talin, i acabà a la plaça central de Vilnius, enmig de cançons i himnes, crits i pancartes en anglès reclamant la independència i l'onejar constant de les banderes de les tres repúbliques. En un principi es volia fer arribar la cadena fins a Polònia (afectada també pel Pacte) però van desistir.

La manifestació de dimecres passat té una lectura clara: l'anhel d'independència és molt intens en les tres petites repúbliques bàltiques i potser va més enllà del que s'està disposat a donar des de Moscou. L'1 de gener del 1990 totes tres accediran a un règim econòmic propi amb una altíssima capacitat de gestió (que inclou el control dels intercanvis amb la resta de l'URSS o la possibilitat de crear monedes pròpies).

Gorbatxov busca amb això una clara millora de la situació econòmica d'aquells països per a fer-la servir com a exemple als altres del que es pot aconseguir amb la *perestroika*. Però letons, lituans i estonians volen ser més coses que un simple laboratori.

De moment, Moscou ha reaccionat amb calma al desafiament bàltic. *Bremia*, l'informatiu central de la televisió soviètica, va informar àmpliament de la cadena, sense donar-li connotacions negatives. El Kremlin sembla confiar en els militants comunistes que —¡cal no oblidar-ho!— són els màxims impulsors dels Fronts Populars bàltics. De moment. □